

Igényeim	
Fény	Félárnyékos és árnyékos helyeket kedvelem igazán.
Víz	Mezofita, azaz közepes vízigényű dísznövény vagyok.
Hőmérséklet	<p>A magyarországi klímát jól tűröm, őshonos fafaj vagyok itt. Főleg a hűvösebb, párásabb, hegyvidéki helyeket kedvelem.</p> <p>A normál díszkerti körülmények tökéletesen megfelelnek számomra.</p>
Talaj	Jó minőségű, üde, tápanyagban gazdag talajt igénylek. Gyengébb minőségű talajon is kisebb méretet érek el.
Egyéb	Kompakt tömött, karcsú lomkorona, és gyönyörű őszi, sárgás-vörös lombszín jellemző rám.

Felhasználásom

Parkfa	Kedvelt felhasználási módomban, jelentőségteljes helyeken szabályos oszlopos koronám remekül mutat. Díszparkokban, sorba ültetve remek térhatárolás érhető el velem.
Szoliter	Oszlopos koronám, és sárgás-vörös őszi lombszínem tesz egyedi díszítő értékévé.
Utcafa	Nagyobb terű utcákban használhatsz, magas termetem, szabályos lombkoronám, tesz erre alkalmassá.

Betegségeim, kártevőim

Normál díszkerti viszonyok között, jó kondícióban, ellenállok betegségeknek, kártevőknek, silányabb körülmények között gyapjas lepke hernyója támadhat.

Gyapjas lepke (*Lymantria dispar*)

Eurázsiai eredetű faj, amely Észak-Amerikában is elterjedt. 18–35 mm hosszú. A nőstény - bár jól fejlett szárnyakkal rendelkezik - röpképtelen. A hím első szárnya sötét szürkés, csápjja nagy, barna, fésűsen elágazó. A nőstény petéit 50-150 darabos csoportokban fák, sziklák, esetleg épületek oldalára rakja, váladékával összeragasztja és szőrzetével beborítja. Pete alakban telel. A lárvák áprilisban kelnek. A kikelést követően selyemszálattal bocsátanak ki, aminek segítségével nagy területre elvitorlázhatnak. **A hernyó alapszíne barnásszürke vagy sárgásbarna. A hernyó egész teste szőrökkel fedett. Hossza eléri az 50–60 mm-t.** Bábozódni laza szövedékben, fal- vagy kéregpedésekben szokott, június-júliusban. Az imágók július-augusztusban kelnek ki. Ekkor kerül sor a párzásra. A gyapjaslepke hernyója polifág, néhány kivételtől eltekintve (fagyal, kóris) **gyakorlatilag bármelyik fás szárú növény lombját fogyaszthatja, beleértve a tűlevelűeket is. Kártétele azért jelentős, mert tömeges megjelenése esetén képes a tápnövényét tarrá rágni, és bár ez nem vezet a növény pusztulásához, a fejlődését hátráltatja.** Tömegrajlásra mintegy tízévente kerül sor. A tömegrajlás a természetes ellenségek hatására magától összeomlik, egyes esetekben azonban indokolt lehet a kémiai védekezés is. Visszaszorításukban jelentős lehet a természetes ellenségek szerepe. Ilyenek az aranyos bábrabló, illetve egyes fürkészdarázs, fürkészlégy fajok.

⇒**Védekezés**

Ültetéskor a helyem megfelelő megválasztása, a kielégítő körülményeim biztosítása, miáltal ellenálló-képességem növekszik a hernyóval szemben.

⇒**Vegyszeres védekezés**

Ilyen esetben azonban kizárólag a környezetet kevésbé terhelő **kitinszintézis-gátló vagy BT-készítmények** (Bacillus thuringiensis (BT) hatóanyagú) szerek használata javasolt!

Mindez mellett ajánlott ősszel és kora tavasszal lemosó-permetezésben részesítened, ehhez a **Mézkénlé**, a **Nevikén** és a **Novenda** permetezőszerek valamelyike használható.